

כה:

עין משפט
נר מצוה

צב א ב ת"י ס"כ מהל'
 חיקורי ביאה הלכ' יא:
 צב ג ת"י שס הלכה ה:

תוספות רי"ד

[illegible]

כידו להשיאו אשה:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

עדות האבא מבה חוקה. פי' שלטן יודעין שזאל כהן מחמם הקורא אחריו שמחזק לן שזאל לוי: **שקרא** אחריו לוי. לפיכך ר"י הלוי שפירש געניטן (נט) וסא) אס אין שם כהן מתפרסה חמלה שקרא ישראל גדול לפני לוי ים לפרש הכא שקרא אחריו לוי קטן מישראל שקרא אחריו:

לאלו כוללו סלוק ת"ש חזקה לכהונה נשיאות ככפם וחילוק גרנות ועדות עדות חזקה היא אלא לאו הכי קאמר נשיאות כפם כי עדות אלא עדות ליוחסין אף נשיאות כפם ליוחסין אלא עדות הבאה מבח חזקה כחוקה *כי ההוא דאתא לקמיה דרבי אמר א"ל מה לוחזקי בזה דרבי יהושע כהן א"ל מה ראתה אמר ליה שקרא ראשון בבית הכנסת בחזקת שהוא כהן או בבחזקת שהוא גדול שקרא אחריו לוי והעלתו ר' אמר לכהונה על פיו ההוא דאתא לקמיה דרבי יהושע בן לוי אמר ליה מוחזקי בזה ששהוא לוי אמר ליה מה ראתה אמר ליה ששקרא שני בבית הכנסת בחזקת שהוא לוי ואו בחזקת שהוא גדול שקרא לפניו כהן והעלתו רבי יהושע בן לוי ללויה על פיו ההוא דאתא לקמיה דריש לקיש אמר ליה מוחזקי בזה שהוא כהן א"ל מה ראתה [א"ל] ששקרא ראשון בבית הכנסת א"ל ראיתיו שחילק על הגרנות אמר לו ר' אלעזר ואם אינן שם גורן במלה כהונה יומיני הוו יתבי לקמיה דר' יוחנן אתא כי האי מעשה לקמיה א"ל ריש לקיש ראיתיו שחילק על הגורן א"ל ר' יוחנן ואם אין שם גורן במלה כהונה הדר בחזקה דר' בישות אמר שמעת מילי ^דדבר שנפחא ולא אמרת לן משמיה רבי ור' חייא דחד העלה בן ע"פ אביו לכהונה וחד העלה בן ע"פ אחיו ללויה הסתמי' דר' העלה בן ע"פ אביו לכהונה דתיגא ירי' שבא ואמר בכני זה וכהן הוא נאמן להאכילו בתרומה

ואינו נאמן להשיאו אשה דברי רבי אמר לו ר' בכתרומה תאמינו להשיאו אשה ואם אי א תאמינו לאכול בתרומה א"ל אני מאמינו לה בכתרומה ואני מאמינו להשיאו אשה שאין ביד העלה בן ע"פ אביו לכהונה ר' חייא העלה מאי שנא בן דלא דקרום הוא אצל אביו

ובכל דכתיב כל הקהל כאחד ארבע
או עדים שהוא כהן שמצדיק את
התמימה ובי עדות חזקה קרי ליה:
העדות נקבל ונאכילי בתרומה
אילו ראינוהו אכן לאותה חזקה שזה
עיד: או בחוסס שהוא גדול.

[illegible]

הבין שמפי ר' יוחנן שמע לשון זה
שנאמר לשון זה לא אמרה בשם רבי
וחנן לפיכך לא קיבלה הימנו: להשיאו
פס. שמה ממזר או נתין הוא:
יש בידו להאכילו תרומה. שהרי
וא כהן והכל חולקין לו תרומה:
והטבילוני

מוסף רש"י

הדר חזיה לר"א
בישות. האמר ריש לקיש
אמר פניו ופסל בר"א
בכניס ונעופת, שהבין ריש
לקיש ששנת בר"א דבר ו
ונפלתה, ופסל רבי יוחנן
לו לא אמרה נפשו, נפשות
הן. דבר נפואה. ר' יוחנן
דמקריה דבר נפחא כפולא
ההוא. כמו (פסל: פסל)
מחן עיל בר נפחא, נפחא
למור דלחי שם ר' יוחנן
אמר, נפחא, וכלי' מי מקרי
בר נפחא, ואית דמפסרי
בר נפחא על שם יוחנן
(שבתה: פסל)

אכל בתרומה דאורייתא לא מהימן
 אלא כדמשמע לעיל דכל היכא דאכל
 נא תחלה דאורייתא א"י איפכא היינו
 ר' כמ"ד מעלין ועוד נראה דלכולי
 הדא של א"י ואפי' היא דרבנן נחלה
 בתרומה דגן מירוש יזהר של א"י
 והיא דהנזיל בתרמא איירי בתרומה
 דרבנן היינו בתרומה פירות ואז מזה
 דהא ר' יוסי ס"ל צ"ב יוצא דופן
 דאין מעלין הא לא הוה סבר דאין
 ירייתא לא מכה שאזי אובלין בגולה
 תרומה דאורייתא אע"ג דהיא אס'
 שגא דקאמר בתרומה דרבנן אכול
נאמן האבאי' בתרומה. הקשה
 עמו גנים ומהא אשמו כרץ לניבא
 א"צ ראה הו' הקטנים ואמר
 ורומה ויחיד דבני מנה הוא ופליג
 היינו לכל דבר קדושה כגון תרומה
 ודו כדמתיק הסם ר' יוחנן אמר אף
 נדלמא דהסם: **שבידו** אמר אף
 וזו מנה שמו שחזיו גיט נוחלין
 נאמן אדם לומר זה בני בכור כ'
 פלי לו כשהוא גוסס אלמא אי לא
 א' הוא דנאמן אפילו לאחר מיתה:
 בתמיח

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones